

Yu. Garin. Environmental priorities in the development of society.

Summary

Environmental priorities in the development of society are investigated. It is substantiated that the main priorities in preserving the environmental quality and rational nature use should be based on the global strategic goal, preservation of the national wealth of the country for future generations.

Key words: environmental protection, ecological priorities, ecological legislation, nature use.

*Науковий керівник: Вишнеvsька О.М., доктор економічних наук,
професор, декан обліково-фінансового факультету
Миколаївського національного аграрного університету,
м. Миколаїв, Україна*

Забегловська О.В.

*Магістр факультет менеджменту,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна
Zab_96@gmail.com*

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ

У даній роботі розглянуто систему органів управління екологією України та визначено основні напрямки забезпечення екологізації розвитку її регіональних систем. Обґрунтовано, що актуальними залишаються питання теорії і практики формування еколого-орієнтованої системи господарювання на рівні конкретного регіону, забезпечення екологічно стійкого розвитку регіонів економіки України.

Ключові слова: екологізація, регіон, економічна система, державне управління.

Соціально-економічний розвиток регіонів України неможливо здійснити без впровадження заходів, зорієнтованих на застосування стратегії сталого розвитку, підвищення екологічної свідомості у державі і суспільстві, екологізацію політичної сфери та галузей економіки тощо. Загальновідомим є факт, що будь-який розвиток має на меті створення системи, яка була б оптимальною для сучасних умов, відповідала б потребам сьогодення. Вагомим протиріччям на шляху реалізації принципів екологізації регіонального розвитку є неузгодження напрямів секторальної моделі «зеленої» економіки з існуючими пріоритетами регіональної політики.

Врахування майбутнього впливу на довкілля на етапі планування політик, планів і програм розвитку регіонів не є законодавчо обов'язковим в Україні на відміну від законодавства ЄС. Природоохоронні аспекти не набули широкого відображення в галузевих економічних політиках. Запровадження новітніх екологічно чистих технологій та поширення найкращого досвіду є дуже повільними. Лише протягом останніх трьох років в умовах підвищення ціни на газ вживаються заходи, спрямовані на розвиток джерел відновлюваної та альтернативної енергетики [1].

Варто відмітити, що екологічна система регіону є базовою для забезпечення сталого розвитку інших систем – економічної та соціальної [2, с. 86-88]. Незважаючи на органічну єдність регіональних економічної та

екологічної систем, на практиці до цього часу дається взнаки ізоляція у вирішенні регіональних екологічних проблем. Тому саме регіональний рівень потребує створення принципово нової природоохоронної системи територіального управління й відповідного мотиваційного механізму в її функціонуванні.

В Україні існує система органів управління екологією – це юридично самостійні державні, самоврядні й громадські інституції, уповноважені здійснювати організаційно – розпорядчі, координаційні, консультативні, організаційно – експертні, контрольні та інші функції у сфері забезпечення екологічної безпеки, ефективного використання природних ресурсів і охорони навколишнього природного середовища [3]. Органи державної влади займаються формальним закріпленням норм та правил, та забезпечують їх реалізацію. Варто зазначити, що в Україні практично не здійснюється єдина послідовна державна політика щодо екологізації економіки, що передбачає запровадження та реалізацію принципів раціонального природокористування та мінімізацію негативного впливу на екологічні об'єкти при здійсненні антропогенної діяльності. Залишається відкритим питання структурних реформ в національній економіці та розширення повноважень регіонів, що обумовлено складною внутрішньою ситуацією та викликами, породженими глобальними геополітичними та геоекономічними трансформаціями.

Для забезпечення екологізації розвитку регіональних економічних систем необхідно: більш ефективно використовувати економічні інструменти поліпшення стану та охорони довкілля на всіх ієрархічних рівнях; реформувати інституціональну базу охорони навколишнього середовища й управління природними ресурсами; постійно впроваджувати політику запобігання забрудненням та оздоровлення довкілля у масштабі як держави, так і окремих регіонів; розробляти і реалізовувати відповідні національні, регіональні, місцеві та секторальні плани [3, с. 204].

В зв'язку з цим виникає необхідність в інституційній розбудові і посиленні ефективності державного управління щодо забезпечення екологізації розвитку регіональних економічних систем. Процес інституціональних перетворень має включати такі етапи: оцінку природно-ресурсного потенціалу регіону та екологічної інфраструктури регіону як головного критерію «зеленого» зростання; вивчення чинників та процесів, що впливають на подальшу екологізацію регіону; розроблення прогнозу економічних і соціальних наслідків «зеленого» зростання як системи критеріїв розвитку регіону; розроблення конкретних пропозицій щодо удосконалення системи екологічного управління як механізму підвищення ефективності регіональної екополітики.

Таким чином, для забезпечення екологізації регіональних економічних систем важливо визначити основні пріоритети регіонального розвитку, враховуючи, курс на повноцінну та ощадливу реалізацію ресурсного потенціалу регіонів, підвищення їх міжнародної конкурентоспроможності та стимулювання інноваційного розвитку регіонів на засадах «зеленої» економіки.

Список використаних джерел:

1. Основні засади (стратегія) державної екологічної політики України на період до 2020 року / <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2818-17>.

2. Павлов В. І. Політика регіонального розвитку в умовах ринкової трансформації (теоретико-методологічні аспекти та механізми реалізації): [монографія] / В. І. Павлов. – Луцьк: Настир'я, 2000. – 580 с.

3. Химинець В. В. Регіональна еколого-економічна політика як інституційна передумова забезпечення сталого розвитку / Химинець В. В. // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Економіка»: зб. наук. пр. / Ред. кол.: Черничко Т. В. (гол. ред.) та ін. – Мукачево: Вид-во «Карпатська вежа», 2015. – Випуск 2(4). Частина 1. – С.204-208.

K. Grushenko. Providing economic development of regional economic systems.

Summary

In this paper the current state is considered and the main directions of ecologization of the development of regional systems are determined. It is substantiated that issues of the theory and practice of forming an ecologically-oriented system of management at the level of a specific region, providing ecologically sustainable development of regions of the Ukrainian economy remain relevant.

Key words: ecologization, region, economic system, public administration.

Науковий керівник: Галунець Н.І., асистент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

Іваськевич М.В.

Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Зайченко А.О.

Магістр I курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»,

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв, Україна

ЕКОЛОГО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ

Досліджено питання щодо раціонального використання відходів виробничої діяльності у якості вторинних ресурсів. Обґрунтовано необхідність впровадження технологічного оновлення на підприємствах.

Ключові слова: раціональне використання, технологічне оновлення, відходи виробничої діяльності, еколого-орієнтований підхід.

У сучасних умовах розвитку аграрного сектора економіки екологічну ситуацію в країні можна охарактеризувати як кризову. Нехтування бізнес-середовища екологічними нормами у нераціональному використанні природно-ресурсного потенціалу призвело до зростання рівня негативного впливу на довкілля та можливості самовідновлення природних ресурсів за видами, а також забруднення екосистем.

Таким чином раціональне використання ресурсів бізнес-середовища аграрного сектора повинно орієнтуватися на екологічні пріоритети. Однією з перешкод збалансованому розвитку світової економіки є накопичення значних обсягів відходів, які є джерелами забруднення навколишнього природного середовища.

Однією з життєво необхідних сфер народногосподарського комплексу в країні є сільське господарство. Ефективність функціонування аграрного сектора визначає стан всієї економіки країни, так як він є ресурсною основою інших